

რედაქცია

კავკასიის პრინციპალი. ა. ჯუჯანაშვილის ხელმძღვანელობით.
საქართველოს-მოქალაქეების
საქართველოს-მოქალაქეების
საქართველოს-მოქალაქეების

ქვეყნის მოსახლეობის
საქართველოს-მოქალაქეების
საქართველოს-მოქალაქეების

საქართველოს-მოქალაქეების
საქართველოს-მოქალაქეების
საქართველოს-მოქალაქეების

გამოცემის უმჯობესი-დღე მრავალბარდს გარდა

ტელეგრაფი

კავკასიის უმჯობესი-დღე მრავალბარდს გარდა
საქართველოს-მოქალაქეების
საქართველოს-მოქალაქეების

სამეგრელოს სასულიერო
სასწავლებელი

„დროების“ მე-240 №-ში იყო და-
ბეჭდილი სტატია შესახებ სამეგრე-
ლოს სასულიერო სასწავლებლისა,
სტატია, რომელშიაც არის აღწერი-
ლი ეხლანდელი უბედური და სამწუ-
ხარო მდგომარეობა და გადაწვა ამ
სასწავლებლისა. ამას გარდა სტატია-
ში არის გატარებული აზრი სასწავ-
ლებლის გაწყობაზე მომავალში, გა-
წყობაზე იმ ნაირად, რომ მოეღოს
ბოლო ამოდენა ხნის განხეთქილებას
სამეგრელოს სამღვდლოებსა შუა,
რომლის გამოც სასწავლებელი ილუ-
პება სრულიად.

რომ არ მივიღოთ სახეში პატარა
შეცდომილება, რომელიც ავტორს
მოსვლია, საქმის დაახლოებით უცო-
დინლობის გამო, — საზოგადო აზრი
სტატიისა არის დიხაც შესანიშნავი
და საყურადღებო და ამისთვის, რო-
გორც საქმის დაახლოებით მკოდნე,
ვიღებ კალამს, რომ გავასწორო ხსენ-
ებული პატარა შეცდომანი და ამას-
თანვე გავაფრცხო „დროების“ აზრი
უფრო დაწვრილებით და გარკვე-
ვით.

რედაქციის სტატიის აზრით, რად-
გან სამღვდლოება, როგორც ძველი
მონტეკი და ძაბულეტი, ვერ მორი-
გებულა შესახებ სასწავლებლის აღ-
გილ-ყოფნისა, ამისთვის არ იქმე-
ბოდა ცუდი, რომ მეორე, მესამე და
მეოთხე კლასები იყვნენ გადატანილ-
ნი სენაკში და მოსამზადებელი და
პირველი კლასები კი როგორმე დარ-
ჩენ ისევ მარტვილში. შეცდომა ამა-

ში არის ის, რომ თუმცა სასწავლებ-
ლის გაყოფა შესაძლებელი არის, მაგ-
რამ ამ ნაირად არ შეიძლება. პირვე-
ლი, მეორე, მესამე და მეოთხე კლა-
სები შეადგენენ ერთ მრთელს და
იმათი გაყოფა არას გზით არ შეიძ-
ლება. სასწავლებლის პროგრამის საგ-
ნები იწყებიან პირველიდან და მეო-
რეში და შემდეგ კლასებში ვრცელ-
დება ის, რაც პირველში დაიწყო.
მეორევე რომელიმე საგნის მასწავლე-
ბელი პირველში არის იგივე, რომე-
ლიც ასწავლის სხვა უმაღლესს კლა-
სებში.

ამისთვის გაზორება, გაცალკეება
პირველის კლასისა უმაღლეს კლასი-
დამ ყოველად შეუძლებელია.
კლასების გაყოფა ამ ნაირად უნდა
მოხდეს: ნორმალური, ესე იგი 1,
2, 3 და 4 კლასები უნდა იყვნენ
ერთ ალაგას და მოსამზადებელი
კლასები სხვაგან. ეს არის ძალიან
ადვილად შესაძლებელი და ამ შემთხვე-
ვაში კიდევაც სასარგებლო.

მოსამზადებელი კლასები სრულე-
ბითაც არ შეადგენენ სასულიერო
სასწავლებლის აუცილებელს კუთნი-
ლებას. სასწავლებელი შეიძლება იყოს
უმოსამზადებელ კლასებთან, თუ შე-
გირდები პირდაპირ მომზადებულნი
მოვლენ პირველი კლასებისათვის.
რადგან სამღვდლოებას არ შეუძლიან
სახლში მოამზადოს ბავშვი ისე, რომ
შეეძლოს იმას პირდაპირ პირველს
კლასში შესვლა, ამისთვის ის, ესე იგი
სამღვდლოება, მართავს თავის ხარ-
ჯზე ამ კლასებს.

მაშასადამე თუ სამღვდლოებას
ეხერხება მოამზადოს შაგირდი პირვე-

ლისათვის სხვაგან სადმე, მოამზადოს
და სასწავლებელი მიიღებს იმათ, რად-
გან ნორმალურს კლასებში შემო-
დიან არამც თუ მარტო ის ბავშვები,
რომელნიც სასწავლებლის მოსამზა-
დებელს კლასში იყვნენ, არამედ ყვე-
ლანი, ვინც კი ეგზამენისა დაიჭერენ
ლირსეულად.

ნორმალური კლასები თავიანთ
პროგრამით და საზოგადო მოწყო-
ბილობით არიან ისეთნი, რომ მათ-
თვის საჭიროა, თუ სრულებით არა,
რამოდენიმე სამეცნიერო შეწყობა,
მაშინ, როდესაც მოსამზადებელს კლასს
შეუძლია იყოს და გამოვიდეს
ისე, როგორც საზოგადოდ სოფლის
სკოლები. მსახურთათვის, მას წაეღე-
ბელთათვის ნორმალურის კლასებისა
საჭიროა, რამოდენადაც შეიძლება,
ადეინონ ყური მიმდინარეობას იმ
მეცნიერებისას, რომელსაც იგინი ასწავ-
ლიან; მოსამზადებელის კლასის მასწავ-
ლებლისათვის კი ეს მაგდენად არ არის
საჭირო.

ბჭედამ გამოგვყავს ის დასკვნა, რომ
მოსამზადებელი კლასები შეიძლება
იყოს სოფელში ან სხვა მიყრუებულს
ალაგას და ნორმალური კლასები კი
საჭიროებენ ქალაქს და საზოგადოდ
მოსახვედრს ალაგს, სადაც შეიძლება
მასწავლებელმა ადენონ თვალ-ყური
ყველაფერს და სრულებით არ გა-
მოყრუდეს.

შხლა დაფებრუნდეთ სამეგრელოს
სასულიერო სასწავლებელს. არეუ-
ლება და მოურიგებლობა, რომელიც
არის სამღვდლოებას შუა, სასწავ-
ლებლის ადგილ-ყოფის შესახებ, წარ-
მოდგება იქილამ, რომ ერთს დასს

„დროების“ ფელტონი, 27 ნოემბ.

ოპის დროს მომზაშრობა

ოსმალოს საქართველოში.
(გაგაქლება*)

შოცხოვის ხალხი მშვიდობიანი
და შრომის მოყვარე არის; სტუ-
მართ გამასპინძლება სუფევს ამათში
განურჩეველად გინდ მაჰმადიანი იყო,
გინდ ქრისტიანი. ცხოვრებაც რო-
გორც შეჰფერის გლენ კაცობას იმ-
ნაირი აქეთ. სახნავ-სათესი და საძო-
ვარი ალაგები საქონლისთვის, საკმაო
აქეთ, თავიანთი ნაშრომი არ ეკარ-
გებათ უბრალოდ, რადგან: ც მარჯვე
გზა აქეთ ახალციხეში მოსატანად და
გასასყიდლად.

შავშეთ-იმერ-ხევის მოსახლებაც
მოგაფს შოცხოვისას, თუმცა აქ ხან-

დის-ხან გამოერევა კაცის მცარცევენ
და არც იმდენი სახნავ-სათესი აქეთ,
რომ თვითონ მაინც ყოფნიდესთ.
შავშეთი კი შეუელის თავის თავს და
ბევრჯერაც შავშეთიდან ხორავი
მთილისს იგზავნება გასასყიდელად.
ზოგიერთ შავშეთის და იმერ-ხევის
სოფლებს, რომელთაც არ აქეთ სახ-
ნავ-სათესი, აშენებენ ბაღებს მოსტ-
ნებს; სთესენ ბლომად ხახვს და არ-
თოთილს, მოაქეთ პრტაანში, და
აქ სცვლიან ხორბალზე და პურზე.
ამას გარდა მოჰყავთ ხინებული თუ-
თუნი, რომელიც ბევრჯერ ნამდვილ
ტრაპიზონის თუთუნზე უარესი არ
არის.

იმერ-ხეველებში და ბევრ ლივ-
ნის სოფლებშიაც, სუფევს ერთი რამ
ურჩობა, რომელიც გახდენიათ ჩვე-
ულობად. ბჭ, რაც გინდა ყოჩალი
და გულადი კაცო გამოვიდეს, უბრა-
ლო ჯავლაგი აჭარელი ამას დაახლის

პირობე: „შენ რა გელაპარაკო, ერთ
დროში, აბანოს თარლაქი (მეჭისე)
ყოფილხარო.“ მართლაც აქაური
ახალ-გაზდა ყმაწვილი კაცი ცამეტი
წლიდგან ვიდრე ოც-ოც-და-სამ
წლამდე აბანოში „თარლაქად“ არის.
ღღესაც ნახავთ ბათუმში, პრტაანში,
ქარსში, ტრაპიზონში და ყველა ახ-
ლო ოსმალოს ქალაქებში, რომ
უკეთუ აბანოში „თარლაქია“, ახალ-
გაზდა ან იმერ-ხეველი უნდა იყოს
ან შავშელი და ლივანელი, (პრთვი-
ნის ქვემო სოფლებიდან).

აჭარელი, გინდ მაჭახელიც ძრი-
ელ შორის-შორს არიან ყველაფრით,
როგორც ხასიათით, ისე წესით. მე-
ნი დაბადებიდამ თოფას დაჭერას და
სროლას სწავლობენ, როგორც
მტრის დასამარცხებლად, აგრეთვე
თავის „ხასიმის“ ვალის გადასახდელად.
„ხასიმი“ სისხლის ძიებაა. ეს ხასიმობა,
ანუ მტრობა ერთი-ერთმანეთისა,

როგორც ეტყობა, ამათში დიდი-
ხნიდამ არის. თუ კი ვისმეს ხასიმი
ჰყავს ძრიელ ძნელია იმის ხელიდგან
განთავისუფლება, ან უნდა აიყა-
როს იქილგან, ან იმის ხელით
მოკლდეს. ამათში ის აჯობებს
ვინც ბევრნი არიან და ნათესავეები
და მომხრეები ჰყავთ. მომეტებული
ნაწილი „ხასიმობა“ წარმოდგება ქა-
ლის გათხოვებიდგან.

ამათში კარგი ეს არის, რომ პირ-
ველად შეატყობნიებენ ერთმანეთს,
მე შენი ხასიმი ვარო.

თუ ვინმეს მძლავრი ხასიმი ჰყავს,
აიყოლიეს რამდენიმე თავის ტოლებს
და მიდის ტყეში. მაი იმის ბრალი
ვინც ამათ შეხვდება და სარჩოს მი-
ცემის გულისთვის ხელს გამოიღებს!
ბი ერთი ნამდვილი მოთხრობა.
მართს სულიერს ძრიელ ლამაზი ცო-
ლი ჰყავდა; ოთხი წლის ნაქარწი-
ლვეი იყო და შეილიც ესვა. მართმა

*) ის. „დროება“ № 241.

